

paa Ejendommene derovre — det maa man erkende — og som jo i Tidens Løb er vokset, fordi den svares i Henhold til Gennemsnittet af 10 Aars Kapitelstatst, og Kapitelstatsten paa Smør jo er steget ganske bethdeligt. Nu er imidlertid Forholdet dette, at Smørret jo ogsaa er steget i Pris som Handelsvare, og hvis man skulde stille et ligefremt Krav paa Nedsættelse af Smøragiften for Bornholms Bedkommende, skulde det egentlig begrundes derpaa, at denne Afgift i Tidernes Løb er bleven mere og mere byrdefuld ved Smørprisernes Stigning, men at de bornholmske Landejendomme ikke producere Smør, thi producere de Smør, saa de netop ogsaa den højere Pris for Smørret. Hvis altsaa Bornholmerne ikke producerede Smør, men producerede Korn osv., havde Kreaturfødning, vilde man ved Smørprisernes Stigning forhøje denne Afgift for dem, uden at de fik et Ekvivalent ved den højere Pris, som de indvandt gennem Produkterne selv. — Imidlertid hvad det kommer an paa her, er jo ikke et Retsskrav, men det er et Villighedskrav, og der har det ærede Medlem henstillet til mig, om der ikke kunde være Grund til at søge en Fiksering af Smøragiftens Størrelse, saaledes at der altsaa blev sat et Maximum for den Pris, til hvilken Smørret kunde beregnes. Det er en Tanke, over for hvilken jeg i og for sig tror, at Regeringen vil kunne stille sig velvilligt, men i alt Fald maatte da det ærede Medlem formulere et Forslag i denne Retning, inden der kan være Tale om at tage Sagen op til nærmere Drøftelse; en ren Udtalelse af Velvilje for Tanken, skal jeg ikke lade det mangle paa.

Jeg kommer dernæst til de Vædringsforslag, som vedrøre Lovforslagets § 1. Der har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) under Nr. 1 i Betænkningen foreslaaet, at hele Bygningsafgiften overføres i Stedet for som efter Regeringsforslaget tre Fjerdedele. Den Ordning, som Regeringsforslaget har i sin § 1, er jo fra Regeringens Side vel overvejet, og hvis han rører ved den, vil dette drage væsentlige Konsekvenser efter sig med Hensyn til Fordelingen af de overførte Statters Beløb mellem Kommunerne indbyrdes. Det gælder navnlig om de Forslag, der her ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, at det vil have en meget væsentlig Indflydelse, og jeg kan ikke finde det rigtig, om man gik til en saadan Forandring som denne. De ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og Aalborg Amts 2den Valg-

kreds (Gramsen) have uden for Betænkningen under Nr. 7 stillet Vædringsforslag til en Omredaktion af Regeringsforslagets § 1, en Omredaktion, der ligeledes er meget væsentligt. Her er der ikke saaledes som med det Vædringsforslag, der er fremkommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, Tale om at ændre § 1 i en enkelt Retning, men der er her i Virkeligheden Tale om at opstille noget ganske andet end det, som Regeringen er gaaet ud fra. Ganske vist viser den Beregning, som er føjet til Vædringsforslaget, at Resultatet af Vædringsforslaget og Resultatet af Regeringsforslaget omtrent falder sammen, men aldeles sikkert er det — og det ville vist de ærede Forslagsstillere erkende — at der i Fremtiden efter al Sandhulighed vil fremkomme meget bethdelige Afvigelser, om man følger Regeringens Forslag eller følger Mindretallets. Jeg siger: efter al Sandhulighed, thi det vil jo komme an paa, hvorledes det vil gaa med Formue- og Indkomstskatten, hvad den vil indbringe. Det er vanskeligt for mig at tage fast Standpunkt til dette Vædringsforslag i Øjeblikket, og jeg har vel egentlig heller ikke forlig Grund dertil. Jeg forstod nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds saaledes, at det mere var Mindretallet om at gøre at bringe dette Spørgsmaal frem, klart at vise, at Mindretallet her stod paa et andet Standpunkt end Regeringen, end det egentlig var Mindretallet om at gøre at føre Forslaget igennem her; i saa Henseende havde Mindretallet ikke store Forventninger. Der er vistnok adskillige Indvendinger, der kunne gøres mod det foreliggende Forslag. Jeg vilde dog ikke i og for sig fremsætte den Indvending, som den ærede Forslagsstiller selv kom med, nemlig, at det er uheldigt at dele Bygningsafgiften i forskellige Kvotadele til de forskellige Kommuner. Jeg tror ikke, at det vil gøre noget synderligt, om man gaar frem ad denne Vej, eller om man overfører den efter den samme Kvota til Stat og Kommune. Men derimod har jeg meget imod, at man deler Indkomst- og Formueskatten mellem Stat og Kommune. Jeg tror, man derved kommer til at forrykke Forholdet væsentlig paa flere Punkter, og i saa Henseende skal jeg da fremdrage dette, at naar man saaledes gør Halvdelen af Indkomst- og Formueskatten kommunal, vil i Virkeligheden denne Halvdel lige saa vel og mere naturligt kunne staves til Veje gennem Kommunernes eget Stattepaalæg ved personlig Statteligning. Det, der saa bliver tilbage, bliver altsaa i Virkeligheden kun den Halvdel, der tilfalder Staten, og saa